

[Hans Nielsen.]

slovakiet og, saa vidt jeg kan se, O fra England. Det er det virkelige Forhold.

Jeg synes derfor, at vi alle skulde anerkende, at den højtærede Minister har været meget heldig i saa Henseende ved Udarbejdelsen af dette Forslag. Det er derfor ganske urimeligt, at man nu her i den danske Rigsdag vil søge at mistænkeliggøre os i Englands Øjne. Det forekommer mig, at det efter de Oplysninger, som Landstingsmand Hauch forleden Dag gav paa de jydsk Landboforeningers Møde, hvor han oplyste, at den langt overvejende Del af de danske Landbrugsprodukter nu omsættes i England, kun er naturligt, at vi i alle Henseender og ogsaa ved Behandlingen af dette Lovforslag tager et Hensyn til vor største Kunde, der i saa høj Grad bidrager til, at det økonomiske Liv kan gaa saa nogenlunde her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup bebudede, at han vilde stemme mod dette Lovforslag ved den endelige Behandling. Der er derfor ingen Grund til at komme ind paa den Række Enkeltheder, han fremdrøg. Det ærede Medlem og hans Parti vil altsaa stemme mod dette Lovforslag, og han faar for øvrigt Hjælp af de tre politiske Aadselgravere, der udgør Retsstatspartiet.

Formanden: Et Udtryk som „Aadselgravere“ er ikke parlamentarisk.

Hans Nielsen: Ja, ja, jeg bøjer mig for den højtærede Formand. Men Sandheden er jo dog den, at de som Regel flakker om paa de to konservative Partiers Køkkenmøddinger ved Morgen og Aften og søger Næring der, og altid finder vi dem Arm i Arm med de to andre Partier. Det er saa mærkeligt, at dette Parti, som vil foregøgle Befolkningen, at de er radikale, altid kommer de sammen med de to konservative Partier. Snart er det hos det konservative Parti, snart er det hos Venstrepartiet. Aldrig nogen Sinde kommer de hos os, aldrig ser vi dem uden for at rakke ned paa Regeringen og sige alt det onde, de kan, om det radikale Venstre og Socialdemokraterne. Jeg ved ikke, hvad det er, der lokker dem hos de to konservative Partier. Er det, fordi det er finere for de tre ærede Medlemmer at være i de to Partier? Er det, fordi der f. Eks. i det ene Parti sidder en Oberst, som har Epauletter paa Skuldrene? Er det morsomt at gnide sig op ad denne Oberst? Og i det andet Parti er der Storkorsriddere. Er det morsomt at gnide

sig op ad dem? Hvorfor er de Herrer altid ved de konservative Partier?

Holdgaard: Jeg har kun et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som fandt Anledning til at henvise til en Udtalelse, der var indbragt her i Tinget af det ærede Medlem Hr. Andreassen (Forsingé) og mig. Jeg vil der til i al Almindelighed sige, at de danske Husmandsforeninger stadig under hele Kri-situationen har indset Nødvendigheden af at skaffe tilstrækkelige Penge til Dækning af de Udgifter, som man paaførte Statskassen, og jeg vil derfor gerne, ogsaa foranlediget af det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Udtalelser, om Forslagene om Renteskat og Formueskat sige, at jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at de danske Husmandsforeninger staar saa at sige samlede om de to Forslag. Der er en anden Ting, som de danske Husmænd altid har været vaagne overfor, og det er Muligheden for at skaffe Arbejde til den arbejdsløse Befolkning. Vi vil paa alle de Omraader, hvor vi mener, det er fornuftigt og forsvarligt, være med til at skaffe Arbejde.

Jeg skal endelig sige med Hensyn til det Lovforslag, der her foreligger, at dersom — det tør jeg vel ikke forudsætte — det er den Udtalelse, som Bestyrelsen for de danske Husmandsforeninger vedtog forleden Dag, der har foranlediget, at der i Lovforslaget er indsat en § 3, hvorefter Finansministeren kan forbyde Prisfordyring af Varer, saa har Husmændenes Udtalelse altsaa ikke været forgæves.

Himmelstrup: Den højtærede Finansminister begyndte sine Bemærkninger med, at det forekom ham, at adskillige Talere havde taget alt for højtideligt paa det foreliggende Lovforslag: det drejede sig kun om at skaffe nogle Penge, og det var det rigtigste at blive ved Jorden. Det kan jeg i og for sig være ganske enig med den højtærede Minister i, og i de Bemærkninger, jeg gjorde, forsøgte jeg netop ikke at komme for højt op, men blive ved Jorden ved at fremstille for dette høje Tings Medlemmer, og ogsaa for den højtærede Finansminister, Tingene netop saadan, som de er. Og naar man gennemgaar Enkelthederne i dette Lovforslag med Hensyn til Toldpositionerne og Beskyttelsens Højde, er det min Overbevisning, at der ikke er noget forkert i det, jeg har sagt. Jeg gør den højtærede Minister opmærksom paa, at jeg sagde ikke, at Skotøjstolden var tredoblet, jeg sagde,